Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

interdum pomis uti solebat. quę fere duob'
milibus aberat. Hā hę tantū inheremo ar
bores. licet raro habentur tam; qd ut cum
sollers antiquitas pcurauerit. an solis na
tura gignat ignoro. nisi si ds pseuis habi
tandā quandoq; a scis heremū hęc seruis
suis parauerit. Ex maiore parte enī qui
intra illa secreta consistunt. cū alia ibi
germina nulla succedunt. istarū arbo
rum pomis alunt. Ergo ubi ad illā ad
quā nos humanitas nrī hospitis ducebat
arborē puenimus. leonē ibi offendim.
Quo uiso. ego & ille dux mis intremuimus.
sed uero ille. incinctant accessit. nos licet
trepidi secuti sum. fera paululū impa
ta ado. modesta dicessit & constitit. Dum
ille ad tigua ramis humilioribus poma de
cerpere; cūq; plenā palmulis manū obtu
lisset. occurrit bestia. accepitq; tā libere.